

Και ὁ Φρατέλος ὅλο κάνει πῶς θὰ βγάλη τὸ λεπίδι,
μὰ τὸν Γερμανὸ κυττάζει καὶ τὸν πάειρι πετιδι.

Μ' ἓνα σκάφος ἑλαφρὸ
'στῶν κυμάτων τὸν ἀφρὸ
θέλω τώρα νὰ πηδήσω.

Κι' ἔπου κι' ἄν εὐρῶ Κουρούρο
σὰν Μιρούσα νὰ τὸν γδάρω
καὶ μὲ λύσσα νὰ τὸν γδύσω.

'Αδρανῆς κινεῖς μὴ μένη,
κι' ἄν σπουδῆ νὰ φάγουν ἔλοι
ποῦ νὰ ἔρισκωνται κρυμμένοι
τῆς θαλάσσης οἱ διαβόλοι.

Εἰς τὴν πάλιν τῶν στοιχείων
κῦττα πλοῦν ὑποβρυχίων,
τρώμαξε τὸ πέρασμα τῶν.

"Ὅλο τὸ κορμὶ μου τρέμει,
Περικλέτο μου θερέμη,
σὰν ἀκούω τ' ἰνομά τῶν.

Μὰ τοὺς δαίμονας αὐτοῦ;
δὲν μπορεῖς νὰ πιάσης ποῦντο
κι' ἄψε σὺσσε πᾶξ' στὸ φοῦντο.

Καὶ ξεχνᾷς τοὺς κοπατοὺς
καὶ τοὺς πόρους καὶ τὰ πάθη
μὲς' στῶν θαλασσῶν τὰ βᾶθη.

* Ἀκου βρόντου τρομεροῦ
τὸν ἀντίτιπον κεφάλαι,
ποῦ τρομάζει κάθε φρέναι.

* Ἰσα' στὴν Κρεμμυδαροῦ,
ἴσα' στὴν Λειψοκουτάλα,
μήπως βροῦμ' ἔκει κανένα.

Γ.

Καὶ τὸ ξυλένιο μπαίνει ζευγάρι
σὲ μὲα βάρικα χωρὶς βαρικόρη.

Π.— Ποῦ πάμε τώρα;
Φ.— Σιωπή,
καὶ μὴν ἀφήνης τὸ κουπί.

Π.— Ποῦ πάμε, βρέ;
Φ.— Βουθάσου,
κι' ἀνοίξε τὰ στραβά σου.

Π.— Μωρὲ! Κουρούρε, ποῦ μὲ πᾶς;
Φ.— Κάνεις καλὰ νὰ σιωπᾷς,
καὶ μόνο σὲ παρακαλῶ
τὰ μάτια σου ν' ἀνοίξης...
Π.— Ἐσὸ σὲ τοῦτο τὸν γιάλο
σκοπεύεις νὰ μὲ πνίξης.

Φ.— Εἶδες ἀκόμη τίποτε;
Δὲν εἶδα βρὰ σακάτη.

Π.— Γὰ κῦτταξε καλλίτερα...
Θαρρῶ πῶς βλέπω κατὶ

Φ.— Παρατίγες παρακαλῶ τ' ἀστῆρα σου, κανάγια.
Π.— Βλέπω πολὺ καλλίτερα κι' ἀπὸ τὴν κουκουβάγια.
Καὶ τώρα μὲς' στὴν ἔκτασιν τοῦ φοβεροῦ στοιχείου
θαρρῶ πῶς περισκόπιον ἐφάν' ὑποβρυχίου.

Φ. — "Όλο θαρρείς, βρέ Περικλή, μὰ δὲν τὸ βεβαίονεις.
 Π. — "Όποιον τέρας φοβερὸν καθὼς ὁ Γηρύνης.
 Βεβαίως ὑποδρύχιό μου φαίνεται μεγάλο.
 Φ. — "Ἐπίτρεψέ μου σ' ἔ, τί λὰς ἀκόμη ν' ἀμφιβάλω.

Π. — "Ἴδου το... τρέχει μεθ' ὁμήρης Σατανικῶς ἀγρίας.
 Φ. — "Ἐγὼ θαρρῶ, βρέ Περικλή, πῶς εἶναι καρχαρίας.

Π. — Δὲν εἶναι καὶ παράξενο νάναι καμμιὰ γοργόνα,
 ἔμπορεὶ χωρὶς ἀστεία
 νάναι καὶ τεραστία
 τῶν θαλασσῶν χελῶνα.

Φ. — "Μπορεὶ βεβαίως, Περικλή, νάναι κ' αὐτὸ κ' ἔκεινο,
 ἐν τούτοις ὑποδρύχιον ἐγὼ δὲν διακρίνω.

Π. — Γὰρ κῦταξε τί γίνεται σ' "Ανατολή κ' Ἐδρώπη,
 κ' ἔμεις οἱ δεθ' γυρίζομε σὺν φαντασιοκόποι
 ζητοῦντες ὑποδρύχια σὲ τούτων τὸν γυαλῶ...

Φ. — Τοῦτο σημαίνει, Περικλή, πῶς ἔχομε μισαλῶ.

Π. — Βλέπω σὲ κάθε μας μερῶ, σὲ κάθε λιμενίσκο,
 μὰ διάβολο δὲν βρισκω.

Φ. — Μὰ τέλος πάντων ἔρχεται...

Π. — Τί βλέπεις; Νάτο νάτο...
 φρικῶδες ὑποδρύχιό σ' τὴν θάλασσα ἀποκάτω.

Π. — Ἐγὼ δὲν βλέπω τίποτα...

Φ. — Δὲν εἶναι τώρα πλά νη.

(Ὁ ποντοπόρος Φασουλῆς προσφώνησι τοῦ κάνει.)

Φ. — "Ἄν δῶτες ὑποδρύχιον τορπιλοφόρον εἶσαι,
 κ' ἐνεσκήψης σὺν συμφορᾷ,
 καὶ σ' τὰ δικά μας τὰ νερά,
 κ' ἀόρατον κινεῖσαι.

Δαιμόνιον θαυμάσιον,
 τέρας ὑποθαλάσιον
 Σατανικῆς πλεκτάνης.

Μέσ' ἀπὸ τούτων τὸν γυαλῶ
 νὰ φύγῃς σὲ παρακαλῶ,
 κ' ἀστεία μὴ μάς κἀνηξ.

Οὐδέτεροί κ' ἔμεις ἐδῶ μόνοι μας παραβράζομε,
 κ' ὅλου τοῦ κόσμου σύμμαχοι, κ' ὅλου τοῦ κόσμου φίλοι,
 κανένα δὲν πειράζομε, κανένα δὲν πειράζομε,
 κ' ἄς οὐρλιάζου ἀγρία γειτονικοί μας σκύλοι.

"Ἐμεις δὲν θὰ πειράζομε,
 καὶ μήτε θὰ ταραξομε
 τοὺς κύκλους κανενός.

"Ὁ τέρας σὺ θεοσυγής,
 ἔμεις θὰ κάνωμ' ἐκλογαίς
 σ' τὸ τέλος τοῦ μηνός.

"Ἐδῶ δὲν ἔχει περάσι κανένα πειρατῆς,
 ἢ πλέων ὑπὸ θάλασσαν, ἢ κ' ἀναθεν αὐτῆς.
 "Ἐδῶ τὸν ξένο πειρατῆ κτυποῦν καὶ τὸν ἐγχώριό,
 σπανίως μόνο γίνεται κανένα λαθρεμπόριο.

Σὺν φίλους σὰς παρακαλοῦν τὰ τρέμοντά μου χεῖλη
 νὰ μὴ μάς ἀπειλήσετε
 πῶς θὰ μάς τορπιλίσετε
 • μὲ βροντερῆ τορπιλη.

Κ' ἂν Λουζιτάνια κ' ἐδῶ καμμιὰ περιμένετε,
 σὰς βεβαίω μὲ θάρρος
 πῶς τὰ δικά μας τὰ νερά κανεὶς δὲν τὰ λυμαινεται
 τορπιλητῆς Κουρσάρος.

"Ἐχθαίρω πειρατῶν ἐπιδρομὰς
 καὶ ντοναρέταρ σκοῦζ' στὸν καθένα σας,
 ἀλλὰ μὴν τορπιλίσετε κ' ἔμεις,
 ποῦ νὰ συχωρεθοῦν τὰ πεθαμμένα σας.

Μακρὰν τορπιληταὶ δαιμονισμένοι,
 σὰς τρέμου τῆς θαλάσσης κολοσοσί,
 μὰ πέστε μας ποῦ μένετε κρυμμένοι;
 σὲ ποῖ κρυφὸ λιμάνι καὶ νησί;

Γιὰ πέστε μας τί θέλετ' ἐδῶ πέρα;
 ποῦ κῦβεσθε τὴν νύκτα, τὴν ἡμέρα;
 Ἐλικρινῶς χωρὶς νὰ φοβηθῆτε
 τὴν κρύπτην σας σ' ἐμάς ἐμπιστευθῆτε.

Κ' ἔμεις σὺν μάς ῥωτοῦν θὰ σιωποῦμε,
 κανεὶς δὲν θὰ τὸ μάθῃ σ' τὴν Ἀθήνα,
 μόνο σ' τὴν Ἐγγλιτέρα θὰ τὸ ποῦμε
 νὰ πάρωμε νεόκοπη στερελίνα.

(Αὐτὰ πρὸς ὑποδρύχιον προσεῖπεν ἀφανὲς
 ὁ γέρο κουνενός,
 κ' ὁ πόντος κλυδωνίζεται
 μὲ σάλον καταγυθός,
 κ' ἔμπρός τιν ἔμφανίζεται
 τὸ σκάφος τῆς Πατριδος.)

Φ. — "Εἰ σεῖς οἱ τιμονιέρηδες βαστάτε τὸ τιμῆνι
 καὶ μπόρα μάς σημόνει.
 Τὸν νοῦ σας, καὶ τὸ σκάφος μας πολλοὶ τὸ τρυγρίζουν
 κ' ὅλο τὸ φοβερίζουν.

Πολλὸν τσερβέλα ἄλασαν,
 ἐστρίψανε μισαλῶ...
 ὑπὲρ κ' ὑπὸ τὴν θάλασσαν
 κυττάζετε καλά.

Τὸν νοῦ σας πρὶν ἐπάνω τοῦ τορπιλιαῖς ἀμολήσουν
 κ' ὅλοι τὰ μάτια τέσσοσρα μὴ μάς τὸ τορπιλίσουν.